

EU on maailman suurin turkistuotantoalue

Euroopan kilpailukyky taattava

Kuva: Katja Lösenen

Euroopan parlamenttivaalien lähestyessä on hyvä aika miettiä mitä haluamme unionilta ja millaiset parlamentaarikot Brysseliin lähettää.

Suomalaiset parlamentaarikot ovat paljon vartijoina. Päivi Mononen-Mikkilä Turkistuottajat Oy:stä toivoo edustajien pitävän johtotähtenään eurooppalaista kilpailukykyä. Hyvinvoiva elinkeinoelämä on eurooppalaisen hyvinvoinnin tae, nyt ja tulevaisuudessa.

Viestintä- ja yhteiskuntavastuujohtaja Päivi Mononen-Mikkilä tietää tulevien parlamentaarikkojen olevan suuren haasteiden edessä. Hän odottaa Suomesta löytyvän 13 vaikuttajaa, jotka osaavat olla osa suurempaa kokonaisuutta. Erityisesti heidän ponnistuksiaan tarvitaan eurooppalaisen elinkeinoelämän kilpailukykyyn edistämiseksi.

"Tarvitaan osaavia lobbaajia ja verkostoitujia, joilla on suomalainen näkökulma. En tarkoita kuitenkaan poteroitumista, vaan yhteispeliä ja yhteistyökykyä."

Joissain määrin Mononen-Mikkilä huolestuttaa, että osa ehdokkaista ei näytä ymmärtävän, minkä tason päätökset kuuluvat unionin tehtäväkenttään. Eli ei tiedetä mihin asioihin parlamentin jäsen voi vaikuttaa.

EU ON MAAILMAN SUURIN TURKISTUOTANTOALUE Turkistuotannolla on Euroopassa pitkä perinne. Turkisten alkutuotannosta 52 % tapahtuu Euroopan unionin alueella ja Norjassa.

"Eurooppalaisuutta kannattaa suojella, sillä turkisten tuotannossa se tarkoittaa laatua, eläinten hyvin-

OA™-alkuperätakuumerkki, (Origin Assured - OA™), sisältyy myös aina Saga-tavaramerkkiin. OA™-merkin takaa sen, että turkis on tuotettu maassa, jossa on voimassa kansallinen turkiseläinten hyvinvointia koskeva lainsäädäntö.

Twınca Step on arvokas työkalu turkiseläinten yksilöllisessä ruokinnassa.

vointia - ja työtä sekä toimeentuloa Euroopan reuna-alueille, Mononen-Mikkilä ynnää.

"Se että korkealaatuinen, eettinen tuotanto pysyy Euroopassa on tärkeää."

Sen lisäksi, että suurimmat kansainväliset huutokauppalikkeet sijaitsevat EU-alueella, Suomessa ja Tanskassa, huippumuodin suuntaviivat luodaan Italiassa ja Ranskassa.

"Meillä on Euroopassa ylivoimainen tietotaito koko turkistuotannon ketjussa. Sitä olisi sääli heittää hukkaan."

Perheyrittysten ala

Mononen-Mikkilä uskoo, että turkisalan toiminnan edellytysten turvaaminen liittyy kiinteästi eurooppalaisen elinkeinoelämän kilpailukykyyn ja hyvinvointiin. Eri kokoisten yritysten toiminnan mahdollistaminen on tässä ratkaisevassa asemassa.

"Etenkin kyseessä on pienten ja keskiuurten yritysten kohtelu, sillä turkisalan toimijat ovat pitkälti pieniä perheyrittäjiä."

Pien- ja perheyrittäjät ovat katoava luonnonvara Euroopassa. Niistä tulisi Mononen-Mikkilän mukaan pitää kiinni kynsin hampain.

"Suomessa ja Euroopassa on vahva tahto ja halua seurata aikaa ja toimia ammattimaisesti."

Tietysti myös alueelliset työllisyyskysymykset liittyvät turkistuotantoon. Kasvattajat luovat tuhansia työpaikkoja unionin haja-asutusalueille. Tällaisia vaihtoehtoisia

yritystoiminnanmuotoja ei muita liiemmin ole. Siksi ne ovat erityisen tärkeitä.

Fair play kuuluu asiaan

Työpaikkojen sijasta Euroopasta voidaan viedä muualle maailmaa tietotaitoa, myös turkisalalta. Mononen-Mikkilä muistuttaa, että tärkeää on vastavuoroisuus: antaminen ja saaminen, win-win-tilanne.

"Jos EU:sta viedään kiinaan eläinten kasvatukseen liittyvää tietoa, kiinalaisten olisi - jo WTO-jäsenyytensä nojalla - kohutuullistettava tullipolitiikkaansa."

Toisaalta eurooppalaisen laadun on onneksi havainnut myös kuluttaja.

"Lopulta kuluttaja ratkaisee, mitä kannattaa tuottaa."

Toimiva turkis

Yrittäjille, niin pienille kuin isoilekin on siis erityisen tärkeää, että parlamentti pitää johtotähtenään juuri kilpailukykyä. Elinkeinoja ei saa ajaa pois Euroopasta perusteina, jotka pohjautuvat väärään informaatioon.

Taloudellinen taantuma vain korostaa kuinka tärkeää on, että EU:n kannattaa nyt pitää kiinni kaikista sen alueella toimivista kannattavista elinkeinoista, Mononen-Mikkilä painottaa.

Tulevaisuus tuo Euroopalle joka tapauksessa mittavia haasteita. Niistä suomalaisiakin vahvasti koskettavat väestön vanheneminen ja sen kautta muokkaantava huolto-suhte. Tulevaisuudessa yhä vähene-

vä määrä työntekijöitä ylläpitää yhä suuremman joukon hyvinvointia.

Tältä kannalta yritystoiminnan rajoittaminen olisi vain huonoa politiikkaa, Mononen-Mikkilä miettii.

Hän ei myöskään allekirjoita, että vanhojen perinteisten alojen vaaliminen olisi pois uusilta inno-

vaatiolta ja niiden nousulta.

Pikemminkin se tukee näiden ponnistelua. Eurooppaa tarvitsee uusia aloja vanhojen tueksi. Mutta se tarvitsee pitää elinvoimaisina myös vanhat ja perinteiset eurooppalaiset alat. Niiden toimintaa ei saa näivettää.

Päivi Mononen-Mikkilä